

LLIÇÓ XI

alcoba

alcova

automovil

automòbil

taberna

taverna

nubol

núvol

compraba

comprava

nab

nap

caltar

captar

quietut

quietud

consuetut

consuetud

LLIÇÓ XII

pero

però

tant diferenta

tan diferent

mentres

mentre

erraba

errava

LLIÇÓ XIII

trasbalssada

trasbalsada

s'assagué

s'assegué

especia

espècie, mena

començá

començà

portat a aquella

portat aquella

família

família

el últim

l'últim

LLIÇÓ XIV

eixent

ixent

brugit

brogit

monda

munda

pareds

parets

desde els

des dels

LLIÇÓ XV

Com estudiant

Com a estudiant

mes aviat

més aviat

qu'altra

que altra

es veritat

és veritat

pero

però

tampoc comprenia

tampoc no comprenia

lo que estudiaba

el que estudiava

sapigut

sabut

despres

després

aixi donc

així doncs

varies voltes

algunes voltes

pretèrit perfecte

pretèrit perfet

aixis

així

imperfecte	imperfet
aixas	aixa
compendre	comprendre
càs	cas

OBSERVACIONS:

No sempre, en mots d'igual origen, a una b castellana correspon una b catalana, i a una y castellana, una y catalana. Recordeu, en particular, que les terminacions ava, aves, etc. de l'imperfet d'indicatiu dels verbs de la primera conjugació, són amb y en català.

Els noms femenins acabats en etud i en itud, s'escrivien amb à final.

Tant tradueix tanto, tan tradueix tan.

Heu oblidat alguns accents: però, especie, família, últim, més (adverbi), és (verb), després.

que no s'apostrofa mai.

Tractant-se dels temps dels verbs, no es diu perfecte, imperfecte, etc., sinó perfet, imperfet, etc.

Varis, varies només són correctes quan són adjectius qualificatius (sinònims de variats, variades); quan són adjectius indefinits cal reemplaçar-los per alguns, algunes, diversos, diverses, uns quants, unes quantes...

Afició és un castellanisme encara no ben acceptat en la llengua literaria.